

СИМУЛЯЦІЙНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ЛІКАРІВ-ТЕРАПЕВТІВ

Бенца Т.М.

Національна медична академія післядипломної освіти імені П.Л. Шупика, Київ

bentsa_t@i.ua

Застосування симуляційних методів навчання лікарів-інтернів та слухачів циклів підвищення кваліфікації дозволяє навчити мислити поняттями і категоріями, підвищити рівень професійної компетентності і таким чином наблизити рівень вітчизняної науки до світових стандартів.

Симуляційне навчання – це не тільки відпрацювання на спеціальних тренажерах моторних навичок виконання певних процедур і маніпуляцій аж до автоматизму. Важливим є розвиток здатності приймати рішення, лідерських та організаторських якостей, навичок командного спілкування і підтримки та ін. [1, 4]. Цього не можуть дати пацієнт-орієнтовані методики навчання, оскільки при симуляційному навчанні неможливе здійснення помилок і створення ризиків для хворих.

Симуляційні технології дозволяють навчати як окремим практичним навичкам, так і відпрацьовувати різноманітні сценарії клінічної ситуації на манекенах. Моделюються ситуації, що максимально наближені до реальних. Важливе значення надається формуванню у лікарів готовності до прийняття самостійного адекватного рішення в конкретній клінічній ситуації, розвитку продуктивного клінічного мислення та творчих здібностей. Велика увага надається відпрацюванню забезпечення безпеки пацієнтів. Під час навчання лікарі-інтерни та лікарі-слухачі освоюють практичні навички з проведення серцево-легеневої реанімації в умовах стаціонару самостійно та з асистентом, а також засвоюють алгоритм дій при проведенні серцево-легеневої реанімації, якщо пацієнт знаходиться не в стаціонарі. Вивчають проведення катетеризації периферичної вени із детальним розбором клінічних ситуацій та проведенням бесіди на отримання інформованої згоди для проведення маніпуляції, а також теоретичну частину навички: спостереження за катетером після завершення процедури. Лікарі-інтерни також освоюють навичку надання невідкладної допомоги при напруженому пневмотораксі з визначенням критеріїв напруженого пневмотораксу та практичним виконанням евакуації повітря з плевральної порожнини. Розбирають критерії визначення гідротораксу, покази до дренивання плевральної порожнини і практичне виконання маніпуляції: евакуацію рідини з плевральної порожнини.